श्चित्तिः'' इति। अग्निहोत्रे द्वे आहुती होतव्ये तत्रैकाहुतेरूर्ध्वं द्वितीयाहुतिद्रव्यस्य नाशे सति यजमानसम्बन्धिनो 'द्विपात्पशवः' मनुष्याः, विनश्येयुः। द्रव्यविनाशाभावेपि होमकाले तिहोये पूर्व्वामाहुतिं जुहोतीति पूर्व्वामाहुतिस्थानमतिलङ्घ्य अन्यत्र होमविधानात्, यदि पूर्व्वाहुतेरुपर्य्युत्तराहुतिं 'जुहुयात्', तदा 'चतुष्पात्पशवः', विनश्येयुः। तस्माद्द्रव्यनाशे पूर्व्वाहुतिदेशहोमे च दोषपरिहाराय 'यत्र वेत्थ' इत्यादि मन्त्रेण समिधमादध्यात्। मन्त्रस्यायमर्थः, हे 'वनस्पते', 'देवानां', गोप्यानि, 'नामानि', यस्मिन् देशे त्वं 'वेत्थ', तस्मिन् देशेऽस्मदीयानि 'हव्यानि', प्रापय। अनेन मन्त्रेण समिधमाधायाग्निहोत्रहवन्यामवशिष्टं द्रव्यं मन्त्ररहितमेव जुहुयात्, तथा सति 'यज्ञस्य' सम्बन्धिनी येयम् 'आर्त्ता' द्वितीयाहुतिः, याप्यनार्त्ता प्रथमाहुतिः तदुभयमपि वनस्पतिदेवतामुख्येनैव विभज्य धृतवान् भवति। तत् कृत्वेत्यादि पूर्व्ववत्॥

यदुक्तं सूत्रकारेण। यदि पुरा प्रयाजेभ्यो वहिः परिध्यङ्गारं स्कन्देत् स्रुवस्य वुध्नेनाभि निदध्यान् मातमोमेत्यादि। तदेतद्विधत्ते। "यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङङ्गारः स्कन्देत्। अध्वर्य्यवे च यजमानाय चाकॢप्तं स्यात्। यद्दक्षिणा। ब्रह्मणे च यजमानाय चाकॢप्तं स्यात्। यत्प्रत्यक्। होत्रे च पत्नियै च यजमानाय चाकॢप्तं स्यात्। यदुदङ्। अग्नीधे च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकॢप्तं स्यात्। यदभिजुहुयात्। रुद्रोऽस्य पशून् घातुकः स्यात्। यन्नाभिजुहुयात्। अशान्तः प्रक्रियेत